

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Kun en Spillemand

Citation: Andersen, H. C.: "Kun en Spillemand", i Andersen, H. C.: *Kun en Spillemand*, udg. af Mogens Brøndsted , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 195. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen05val-shoot-idm139867560002944/facsimile.pdf> (tilgået 07. maj 2021)

Anvendt udgave: Kun en Spillemand

Nat, *Naomi* derimod havde vist først sine Drømme den anden Nat, lange Drømme vistnok, thi Klokken var henimod Ti, og endnu viste hun sig ikke ved Theebordet.

Pigen kaldte, men fandt ingen Frøken, derimod et Brev, der indeholdt en let Undskyldning, et Slags Bøn, at man ikke maatte blive forskrækket over, at hun i aftes var reist til Fyen; det var mere end et løst Indfald, skrev hun, Nødvendigheden bød det, og de skulde med næste Post faae Brev, der vilde opklare dem det Hele.

Det vakte en almindelig Forbauselse; man skrev endnu samme Dag et Brev til den gamle Grevinde med Underretning om denne forunderlige Afreise. Iøvrigt var man ikke urolig; det stemmede jo fuldkommen overeens med *Naomis* Character, pludseligt at faae den flyvende Idee at reise til Fyen, og strax sætte det iværk.

Et Par Dage efter indtraf Brev fra den gamle Grevinde; hun var høilig forskrækket, thi der var ingen *Naomi* indtruffet hos hende, ei engang en Skrivelse havde hun erholdt fra det forfærdelige Barn.

Det var, som sagt, midt i April; Vaaren var ivente, Storcken var ivente – ja Storcken, det er en sælsom Fugl! naar den kommer fra Syden til os, føle vi Lyst til at reise derhen, hvorfra den kommer. Det varme Solskin lokker os ud af Stuen; vi have Lyst til at see, hvor store de grønne Knopper ere paa Træerne, og vi gaae da ud paa Gaden; Kjøbenhavneren gaer til Havet og seer paa Skibenes Flugt. Dampskibet sender sin sorte Røgstøtte iveiret, Hjulene bruse og Skibet flyver; man bliver veemodig af Længsel, sælsom veemodig. Der kan jo være en og anden Sjæl, som siger: »jeg har det saamænd godt nok her hjemme!» men man reiser ikke for at have det godt, man lever ikke for at have det godt! men det begriber den gode Mand ikke. Dampskibet jager bort, forbi de stolte Seilskibe.

Gutzkow siger i sin *Wally*: »für die schaaalen Gemüther ist nichts genialer, als sich selbst zu zeichnen, wie sie sind; ihre Tante, ihre Katze, ihren Schawl, ihre kleinen Sympathien, ihre Schwachheiten. – Es giebt Kritiker und Literatoren, die sich nur für das Kopieren der Wirklichkeit enthusiasiren können. – Die Poesie ist jetzt Selbstbefruchtung. Die Wirklichkeit nährt sich von ihrem eignen bürgerlichen, überquellenden Fette.« Baronens Huus kunde give os et stort Udbytte af denne Art, men vi ville ikke gribe det blot Hverdags i Hverdagslivet og maae altsaa flagre bort fra et Sted, hvor kun dette alene findes.